

за вѣчныа си животъ по смъртъта. Но и ный христіены можемъ са наслаждава съ подобно шастіе, и ный можемъ са надѣва за спасеніе и вѣченъ животъ по смъртъта си. Кога са пречиставамы отъ Тѣлото и Кръвта Христовы, като са съединявамы съ І. Христа, Спасителя нашего, и въ Него ставамы участницы на вѣчныа животъ. **Идый мою Плоть и піай Мою Кровъ,** говори Христосъ, во мнѣ пребываеъ и **Язъ въ немъ**(1) **Идый мою Плоть и піай мою Кровъ,** иматъ животъ вѣчный(1.) говори Той же.

Можемъ ли не наследва ный вѣчныа животъ, когато ный вече ще го имамы въ себе си? можемъ ли да не са спасемъ, когато самъ Спаситель ще въде въ насъ и ный въ Него? Да, слѣш., въ пречистото Тѣло и животворащата Кръвъ на Господа нашего І. Христа ный имамы пълна надѣжда за нашето спасеніе и за вѣчныа нашъ животъ. Като са пречиставамы достойно отъ Тѣлото и Кръвта Христовы, ный ставамы напълно участницы въ заслѣгитѣ Христовы. Ный кога идемъ обикновенъ хлѣвъ и пиемъ обикновенно вино, то сылата която е въ тѣхъ, различа са въ тѣлото ни и става наша сила; така и когато са пречиставамы отъ Тѣлото и Кръвта Христовы, придобытитѣ отъ І. Христа заслѣгы

[1] Іоан. гл. 6, ст. 56.

[2] Іоан. гл. 6, ст. 54.